

[Bjørn Poulsen]

papir, hvor der ikke står noget om, hvorledes disse eventuelle love engang skal virke, og hvilke midler man vil bruge. Det er i øvrigt noget, der går igen i redegørelsen: der er mange tanker, men meget få midler. Jeg håber, boligministeren kan hjælpe os på det område.

Så kommer vi igen til spørgsmålet om ejerlejligheder kontra sammenlægning af de små lejligheder, som jeg tidligere har omtalt. Det er meget skuffende, ikke at man kan lægge lejligheder sammen, men at man så ikke samtidig stopper for udstykningen af ejerlejligheder.

Hvad angår afsnittet om forsøgsbyggeriet, er det interessant, at man virkelig kan komme i gang på det område. Men jeg synes nok, det er meget få penge, der er afsat til det. Jeg er fuldt ud klar over, at vi har økonomiske problemer i dette land, men så vidt jeg har kunnet læse forskellige former for rapporter, tror jeg nok, de 40 mill. kr. er et meget, meget lille beløb, hvis man virkelig skal have en forskning, som er noget værd.

Ejerlejligheder har jeg omtalt; så er der andelsboliger. Det er et yderst interessant område, og der er flere ting i det, som vi nok kan være enige om. Men jeg vil gerne have lov til at spørge om én ting. Når man skriver, at det skal gøres nemmere at overtage en bolig som andelsbolig, og man også letter denne adgang derved, at det kun er en tredjedel mod nu halvdelen af lejerne, der kan forlange det, må jeg spørge: til hvilken pris? Det skal vel ikke være den grove overpris, vi kører med i dag. Jeg håber da, man også på det område har tænkt sig at ændre noget.

At kommunerne får adgang til at gå ind i det, er en fordel, og at man også kan hjælpe mindrebemidlede fra kommunernes side, er absolut også en fordel.

Lejelovgivningen har jeg tidligere omtalt. Lejerne i den private udlejningsmasse får ærlig talt ikke ret meget. Deres indflydelse på de økonomiske midler, som sættes til side på opretningskonto, moderniseringskonto, bliver tilsyneladende ikke ændret. De har stadig væk ikke noget at skulle have sagt om, hvorledes disse penge skal bruges. Jeg synes ærlig talt, at man sælger dem meget langt hen ad vejen, og det synes jeg ikke en socialdemokratisk regering kan være bekendt.

Hvad angår boliganvisningen, kan jeg ikke forstå, hvorfor i alverden man vil til at ned-

lægge boliganvisningen. O. k., den virker ikke godt, men så skal man da gøre den bedre. Altså når en ting ikke virker godt, behøver man da ikke bare fjerne den, man kunne jo også bare gøre den bedre. Det synes jeg i allerhøjeste grad den trænger til, og det over hele landet, ikke bare i København.

Så er der et spørgsmål, som har været bragt frem af flere ordførere, nemlig de 7 pct.s afkast til den private ejer af et udlejningsbyggeri. Vi synes i forvejen, at 7 pct. er mere end rigeligt, for i langt de fleste tilfælde ejer disse mennesker allerhøjst 20 pct. af hele værdien, og det får de 7 pct. i rente af, idet lejerne betaler lånene, dvs. de resterende 80 pct., og alle de beløb, som lejerne indbetaler, får de stadig væk 7 pct. i afkast af. Derfor synes jeg ærlig talt ikke, der er nogen grund til at beklage sig over det. Men o.k., vi kan nok sluge, at folk skal have 7 pct. af f. eks. 15. alm. vurdering, men derfra er langt til ligefrem at stå og beklage sig over, at de ikke får nok. Jeg tror nok, at hvis vi kigger på, hvor meget ejerne egentlig tjener på det dér, viser det sig, at det ikke er 7 pct., men 7 pct. ganget op med både 2, 3 og 4. Så jeg synes ærlig talt, det er nogle meget kedelige bemærkninger, der er kommet på det punkt.

Vi har nu set redegørelsen. Vi er villige til at forhandle ud fra den, og vi er også villige til at se på det kortsigtede, der er fremkommet fra regeringens side, men det er kun, for at det ikke skal blive dårligere.

Kaj Hansen (DKP):

Når man skal vurdere boligministerens redegørelse for regeringens langsigtede boligpolitik, er det ikke uelskværdigt at sige, at den er lidt løs i sammenføjningerne, upræcis og uden beregninger af de forslag eller tanker om boligpolitikken, som lægges frem. Lad det så være, men det må betyde, at redegørelsen først og fremmest skal tjene til at være et diskussionsgrundlag for en debat om den fremtidige boligpolitik. Ud fra denne synsvinkel er der positive ting i redegørelsen, men der er også tanker og forslag, som man nok skal advare imod bliver gennemført; det skal jeg senere komme ind på.

I denne debat indgår ikke alene det, der kan betegnes som regeringsoplæg, men selvfølgelig også andre partiers synspunkter og forslag. Her vil kommunisterne gerne bidra-